

Slutt på FKA-bytte

Hvaler: Sist uke ble det slutt på all bytte av fartøykvotene i dansk fiske. Inntil da har det foregått et omfattende bytte, der fartøy har kunnet bytte vekk fisk de ikke ønsker å fiske – og omvendt.

Satser på østers

Hvaler: Denne uka blir det «kick-off» for en kommende østersnæring i Bohuslän. En liten gruppe vil fortsette med å utvikle næringen. På øya Koster er det planlagt østersoppdrett.

Fleire jakter torsk

Hvaler: Fiskere på Grønland er bekymret over at stadig flere utenlandske fartøy er på vei inn i det kystnære torskfisket. De registrerer båtene sine som grønlandske, for på den måten å komme inn i kystfisket, melder Fiskerforum. Fiskerne krever forbud mot å innføre utenlandske tonnasje. Torsken er tilbake ved Grønland. Det kan føre til stadig mindre reker i årene som kommer, og da vil grønlandske fiskere trenge torsken selv.

Tillater skarvejakt

Hvaler: Svenske yrkesfiskere kan skyte skarv året rundt så lenge fuglen befinner seg innenfor 300 meter fra redskapen. Også Danmark er i gang med regler for skarvejakt, etter at fuglen har vært fredet i årtier. Skarven er kjent for å vokte over redskap og stjelle fisk derfra.

Hummer sjålet

Hvaler: 58 salgsklare hummer ble sjålet fra to fiskere fra øyene Tjärnö og Öddö utenfor Strömstad. Tyveriet utgjør et følbart tap for fiskerne. Hummeren ble oppbevart i sanketeiner.

Slutt på kreps

Hvaler: Det er nesten slutt på krepskvoten for svenske fiskere i Skagerrak. 95 prosent av kvoten er allerede oppfisket, og fisket blir stoppet innen få uker om ikke svensken har byttet til seg mer kreps. Fiskeriverket har forhandlet med dansene om å få overta en del av deres kvote. For øyeblikket får fiskerne bare fange 100 kilo i uka.

Ny handlingsplan

Hvaler: Danmarks Fiskeriforening har laget en handlingsplan for årene som kommer, for å gjøre industrifiskerier mer spiselige for kundene. De anbefaler å danne et selskap som skal bygge en ny frisetråler, og den må få egen kvote til fiske på. Et eget utviklingselskap skal ta seg av industriefisken, gjøre den salgbar og avsette den.

– Ikkje enkelt

Bergen: – Ein supertankar treng ein time på å snu seg. Ein robåt snur seg på eitt minutt. Vårt store pre i forhold til dei verkeleg svære i næringa, er naturlegvis fleksibiliteten.

Det fortel Rolv Haugavoll fra Strandebarm til NHH Bulletin. Han styrer dagleg med Linga Laks som med sine sju konsernane i fjor omsette laks for 100 millionar kroner.

– Me slaktar lokalt og kan vise til at all vår produksjon stammer frå denne regionen. Større aktørar kan ikkje profilere seg på region. Det mest presise opphavskriteriet Marne Harvest kan nytte, er «Norge», konstaterer oppdrettaren frå Hardanger.

Han stor prinsipielt den «parma- og chateau-tankegangen» som forskarane ved NHH legg fram i forskinga si.

Men han vanrar dei «trylleorda» som kan få dette til å fungere i praksis.

– Japanarane seier gjerne «make something special». Tuskenskrørspørsmålet vert kva spesialitet du skal satse på. Dette er vanskeleg å ta stilling til nettopp fordi dei varene me produserer, vert selde så langt borte, seier Haugavoll.

– Må ikkje berre tenkje på volum

Bergen: Kan nisjesatsing berge små og mellomstore oppdrettsverksemder? Dette spørsmålet opptek i dag forskarar ved Norges Handelshøgskole (NHH) i Bergen. – Ikkje berre tenk volum, oppfordrar forskarane.

**søkelys på:
OPPDRETT**

Helge Arild Bolstad
helge.bolstad@fiskaren.no

Norsk sjømatnærings satsar i dag mykje på nye marine artar i oppdrett, som kamskjel, østers og hummer. Faren er stor for at også desse artane endar opp som frosne bulkvarer. Det har alt skjedd med blåskjel, sukkar

Inger Beate Pettersen. Forskaren ved NHH-avdelinga Samfunns- og næringslivsforskning (SNF) meiner næringa må ha større vilje og evne til å tenke langsiktig for å lukkast i små eininger.

Privat initiativ

Initiativet til den nye forskinga er koma frå sjølvstendig markedsrådgjevar James Hosea. Han hadde otte for dei små og mellomstore oppdrettsverksemderne som – pressa av støtt større eininger – ikkje hadde stort andre val enn å selje seg ut eller legge ned.

Hosea mente det måtte finnast ein tredje veg, nemleg å tenkje heilt nytt i forhold til inngrodde varan. Så saman med forskaren Inger Beate Pettersen ved SNF, har James Hosea ei tid forska på kva muligheter for verdiskaping som finst i denne næringa for dei som ligg i skuggen av gigantane.

Sentralt i prosjektet står spørsmålet om korvidt nisjesatsing er det som skal redde

dei mindre bedriftene sin posisjon i markedet.

Bulkvaretenking

– Volumstrategiane gjennomfører tenkinga i norsk sjømatnærings. Dei mindre bedriftene kan ikkje tevla på dei store sine premissar. Dei må derfor sjå seg om etter andre markedsstrategiar, seier Inger Beate Pettersen i ein kommentar til NHH Bulletin.

Denne volumfilosofien har gjort laks til bulkvare. Fiskearten er etablert som eit produkt til middels eller låg pris i markedet, og det vert differensiert lite på kvalitet, konstaterer dei to forskarane.

– Vi veit at nisjesatsing er den beste måten for å differensiere seg og skape større verdi. Men dette er lite utbreidd i Norge, sler James Hosea fast.

– Samanlikna med Skottland der er er frå, er dette lite foku-

sert i Norge. Derfor spør dei to seg no om det vil vere råd for dei små aktørane i ein region å utarbeide ein motstrategi til denne satsinga på volum, og svarer førebels slik:

Føler seg usynlege

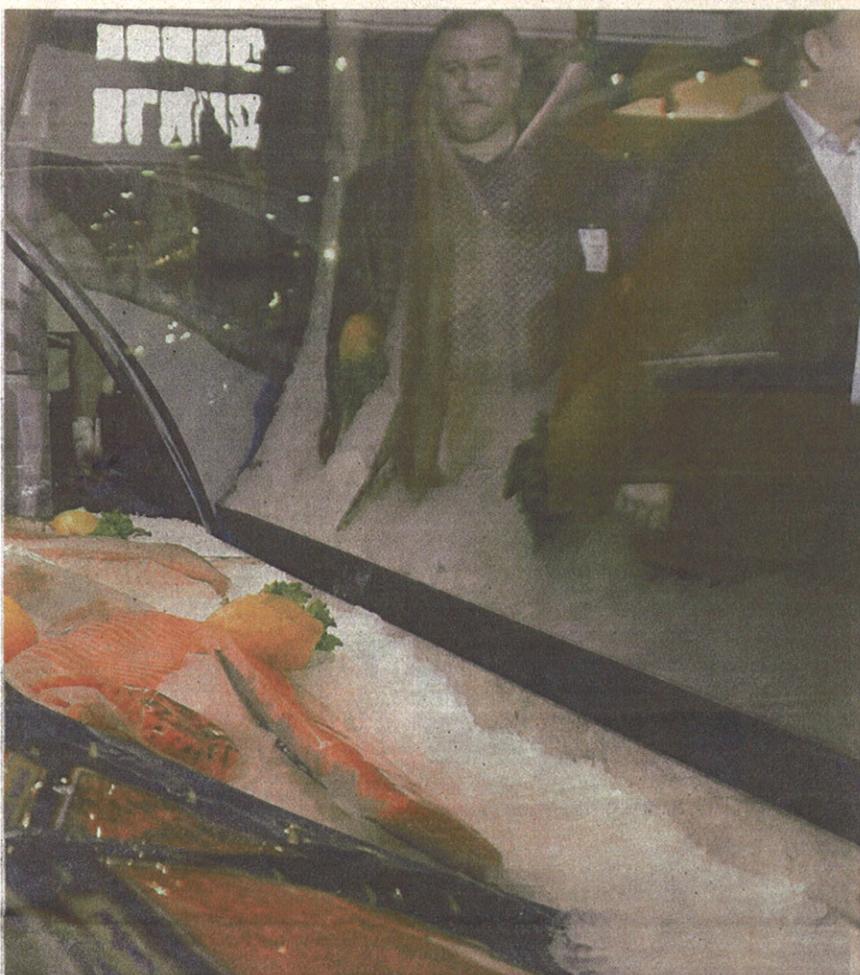
– I det europeiske markedet har det vore ei utvikling mot ulike produktskvalitetar, meir fokus på lokale og regionale prodksjonsmåtar, økologisk og berekraftig produksjon og ulike typar kvalitetsmerke. Det bør då vere rom for aktørar som

onskjer å utnytte potensialet i denne trendane også innanfor norsk sjømatnærings, meiner Inger Beate Pettersen.

Eit fleirtal av dei spurde oppdrettarane i Hardanger og Sunnhordland er då også positivt innstelde til ei alternativ satsing basert på nisjesatsing. Enkelte aktørar har jamvel

„Vi veit at nisjesatsing er den beste måten for å differensiere seg og skape større verdi. Men dette er lite utbreidd i Norge.“

James Hosea

Kan få nettolønn

Bergen: Skipinga som eig «Statsraad Lehmkuhl», jobbar iherdig for å få selskuta inn under ordninga med nettolønn for sjøfolk. Høgre og Framstegspartiet er for, og vil se regjeringa vurdere saka under budsjettet høsten.

Sporsmålet om nettolønn for «Statsraad», «Christiaan Radich» og «Sørlandet» vart aktualisert då nettolønsordninga blei utvida til å også omfatte Hurtigruta og offshore servicefartøy. Dette er også fartøy som for det meste seglar i norske farvatn. Men fordi Hurtigruta tevlar med cruiseskip, kom dette rutetilbodet inn under ordninga med nettolønn.

Etter at leigeavtalen med Sjøforsvaret tok til, har Stiftelsen Statsraad Lehmkuhl gått over fra å fast tilsette og mange sesongtilsette til to

fulle skift med fast tilsette. Lønsutgiftene utgjer i dag over 70 prosent av driftsbudsjettet. For Sjøforsvaret er det viktig at mannskapet er heimhøyrande i Norge. Men skilnaden på norsk løn og det dei må betale for t.d. eit polsk mannskap, utgjer mest fire millionar kroner i året. Dette er mest det same som nettolønsordninga ville ha gjeve i refusjon for mannskap og lærlingar, får Fiskaren opplyst hjå Statsraad Lehmkuhls Venner.

Framstegspartiet og Høgre ønsker å innlemme alle dei tre tidlegare skoleskipa i nettolønsordninga, og vil reise saka under budsjettet høsten. Regjeringa sin fraksjonsleiar i næringsministeriet på Stortinget, Gunvor Eldegard seier seg positiv til tanken og vil vurdere dette når saka vert reist i nemnda.

Fikk nytt design – mangedoblet salg

Fiskaren 4. desember 2006

prøvd seg på slik kvalitetssattning som mostrategi, men er blitt støgga av sine eigne eksportørar, fortel Pettersen og Hose.

Må tenkje større

– Den største barrieraen for satsingar er nettopp det faktum at produsentane sjølv ikkje har direkte markedskontakt. Dei er prisgjevne holdninga til eksportørane. Desse tenkjer meir i stort, har avgrensa markedsressursar og skal tilfredsstille mange leverandørar. Produsentane føler seg usynleggjorde, utan direkte innverknad på markedsføringa av eigne produkt. Og dei får få tilbakemeldingar fra kundane, konstaterer Pettersen.

No oftast ho at også dei nye oppdrettsartane vil bli den same bulkvara som laksen.

KONTAKTMANGEL: Den mindre lakseprodusentane føler seg usynleggjorde, utan direkte innverknad på markedsføringa av eigne produkt. Og dei får få tilbakemeldingar fra kundane, konstaterer forskaren Ingrid Beate Pettersen. ILL. FOTO: JOCK FISTICK

– Må frigjere seg meir

Beren: Manglande markedskontakt er den syrtste barrieraen for dei produsentar som vil satse på nisjar i norsk oppdrettsnærings, meiner forskaren Ingrid Beate Pettersen ved Handelshøyskolen i Bergen.

For å lukkast vert det så viktig at dei små og mellomstore produsentane finn saman og overtek noko av markedsarbeidet sjølv. Eksportørane kan dei bruke i samband med den meir tekniske delen av eksporten og distribusjonen, meiner forskaren.

Ho og kollega James Hosea definerer også andre barriarar som må brytast ned. Den eine er lønsembarrieraen med utgangspunkt i ein fordyrande produksjon, og meirkostnadane knytte til administrasjon og markedsarbeid. Den siste er ein mentalitets- eller holdningsbarriere hjå norske sjømatbedrifter sjølv. Volumtenkinga er nemleg historisk ankrat til fangst- og bransjkulturen, meiner Pettersen.

Viss ein ikkje oppfyller desse krava, kan dette få uehdige konsekvensar for heile næringa, seier Inger Beate Pettersen.

de å selje meir fisk eller tene meir pengar, legg James Hosea til.

Han understrekar likevel at volum- og kvalitetsmarkeda må få eksistere parallelt.

– Volummarkedet vil alltid bestå. Men det finst samstundes eit stadig veksande segment av kundar som er oppteke av miljø, helse og kvalitet og er villig til å betale for dette.

– Nisjemarkedsatsinga vil vere krevende, påpeikar Pettersen overfor Bulletin. – Det kan vere ressurskrevjande, risikofylt og føreset kunnskap om markedstrendar som produsentane på tidspunktet ikkje kjender til.

– Markeds- og lønsemndundersøkingar kan – saman med konkrente handlingsplanar – dermed bli viktige kriterier for sukses. Eit anna krav til suksess vil vere eit høgt engasjementsnivå hjå produsentane for å vinne fram både hjå aktuelle partnarar og ute blant kundane. Kvar enkelt som prøver seg, må ha vilje og evne til å tenkje langsigktig.

Viss ein ikkje oppfyller desse krava, kan dette få uehdige konsekvensar for heile næringa, seier Inger Beate Pettersen.

Foto: J. H. / NTB Scanpix

Foto: J. H. / NTB Scanpix Foto: Tony Hall

STOLT

AALSTUND OLJEKLEDEFABRIKK AS
PB 53 - 6289 Vatne - Norway - Tel 70 21 65 00 - www.aalesund-oljekled.no